

עפ"ת 28342/12/20 - סليمאן עותמאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 20-12-28342 עותמאן נ' מדינת ישראל

לפני: כבוד השופט העמית אברהם טל - אב"ד

כבוד השופט מיכל ברנט

כבוד השופט שמואל בורנשטיין

המערער

סלימאן עותמאן

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

פסק דין

1. בפנינו ערעור על גזר הדין של בית משפט השלום בראשון לציון בת"פ 47890-06-17 שהוטלו על המערער, נהג משאית בן 65, 18 חודשים מאסר בפועל, שנת מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, פסילה מלקלבל או להחזיק רישיון נהיגה לצמיהות (שהוטלה בהסכמה המערער), כניסה בסכום של 5,000 ₪ ותשלום פיצוי של 20,000 ₪ למשפחה המנוחה.

הערעור מכוען כלפי מסך תקופת המאסר, שאותו מבקש המערער לקצר ולאפשר לרצותו בעבודות שירות במשך 9 חודשים.

2. לא לモותר לציין שהמערער הורשע לאחר שמייעת ראיות והערעור, שאמנם מכוען כנגד חלק מרכיביו גזר הדין, מתיחס גם לקביעת רשלנותו של המערער והשפעת רשלנותו של המנוח עליו (ראה סעיפים 23-61 להודעת הערעור).

3. ב"כ המערער טוענת, בהסתמך על פסיקה שהוצגה בפנינו, שבית משפט קמא טעה בקביעת מתחם הענישה, עמוד 1

במיומו הנוכחי של המערער באותו מתחם ובכך שהתחשב לחומרה בעברו הפלילי והתעבורי של המערער.

לטענה, בית משפט קמא לא התחשב בנסיבות האישיות של המערער כפי שתוארו בדברי ביתו ובטסוקיר שירות המבחן שהוצג בפניו ובפניו, בחרותו של המערער, במצבו הנפשי שנגרם בהשפעת התאונה עליון, במצבו הפיזי לאחר שנפגע בתאונת דרכים, בהיותו מטפל באימנו הקשישה ובתקודו החיוبي במקום מגוריו באבו גוש ובמקום עובדתו על פי מסמכי שהוצגו בפניו ועדות מעסיקו בבית משפט קמא.

גזר הדין של בית משפט קמא

1. יש לקבוע את מתחם העונש בהתאם לעיקרון ההלימה כפי שבא לביטוי בהלכת ע"פ 6755/09 ארץ אלמוג נ' מדינת ישראל, לפיה יש להטיל עונשי מאסר בפועל ופסילה בשל עקרונות קדושת החיים וההרתה, נסיבותיו האישיות של הנאשם אינןبنות משקל ואמת המידה הקובעת היא רמת רשלנותו של הנאשם.

2. מאחר ומצבו ונסיבותו האישיות של המערער, כמתואר בטסוקיר, אינם חריגים ולאור ההלכה הנ"ל, משקלו של התסוקיר אינו גבוה.

3. רשלנות המערער היא מתמשכת ולא רגעית שכן היה עליו להימנע מלבצע פנית פרסה מהנתיב הימני, שהוא בעלת פוטנציאלי סיכון גבוה, אלא לפניו בבטחה שמאללה מהנתיב השמאלי.

4. בגזרת העונש נלקחה בחשבון רשלנותו התורמת של המנוח, שנסע במהירות גבוהה ובנתיב השמאלי אך גם אם היה נוגג כהלה תוצאות התאונה היו זהות.

5. אילו המערער נהג כנרג סביר, כפי שמצופה במיעוד מנהג מקצועו, היה יכול למנוע את התאונה ولكن רשלנותו היא ברף הגבוה או לפחות הפחות ברף הבינוי-גובה ומתחם העונש נע בין שנת מאסר לשנתיים מאסר ופסילה בין 8 שנים לפסילה לצמיתות.

אין כל מקום לסתות ל��ולא ממתחם העונש.

6. בקביעת מיומו של המערער במתחם יש להתחשב בכך שיש לו 189 הרשעות בתעבורה מאז היותו נהג משנת 1980 ובער פלילי ישן, שהתיישן, אך לא נמחק, בעבירות שונות בגין נידון לעונשי מאסר.

7. אין לזקוף לחובת המערער את ניהול משפטו אך לא ניתן להקל בעונשו כפי שמן הראו היה להקל לו היה מודה ומקבל אחריות לקרים הארץ.

.8. לנسبותיו האישיות של המערער אין כל מעמד בכורה על פני הסבל והאובדן של משפחת המנוח.

nymok'i הערעור בכתב ובעל פה

.1. המערער לא חסם את כל נתבי הנסיעה אלא החל לפנות רק לאחר שכל כלי הרכב עברו, כאשר נתיב וחצי מימין היו פנויים.

.2. אם המנוח היה נושא חוק מצד ימין ולא ב מהירות מופרזת של 136 Km\sh לפחות התאונה הייתה נמנעת. המנוח בלם רק עם הבלם האחורי וראשו היה מופנה כלפי מטה.

.3. רשלנות המערער לא גבואה אלא רשלנות רגעית והוא לא היה חייב לנסוע עם רכב ליווי, כפי שהקבע בטעות בית משפט קמא.

.4. בית משפט קמא לא התחשב בחלוּף הזמן של שלוש וחצי שנים מאז התאונה, במהלכם לא נפתחו נגד המערער תיקים נוספים והוא לא הפר את תנאי שחרורו ובה택שכות ההליכים, שגרמה להחמרה מצבו הנפשי של המערער כמתואר בתסקיר המבחן ובמסמכים הרפואיים.

.5. בית משפט קמא לא איזן את משך תקופת המאסר ודרך ריצויו עם הפסיכילה מלנהוג לצמימות, שניתנה בהסכמה המערער, ומגשימה את מטרות הענישה בתאונות דרכים ועם עונשי הקנס והפיצוי, אותם מוכן המערער לשולם אך יתקשה לעשות כן בגלל שגם התאונה הוא אינו עובד ואם יאסר האחורי סורג ובריח לא תהיה לו הכנסה.

.6. עברו הפלילי של המערער ישן, עברו התעבורתי נובע ברובו מהיותו נהג משאית מקטוע ובעשור האחרון נרשמו לחובתו 9 הרשעות, רובן ברירות משפט.

.7. בית משפט קמא לא התחשב בנסיבות האישיות של המערער, כמתואר בתסקיר המבחן, לפיו המערער לוקח אחריות לתאונה, החל להשתתף, תוך גלי רצון רב, בהליך טיפול, שהופסק רק בגלל הקורונה.

.8. בית משפט קמא לא התחשב בתרומות המערער ומשפחתו לקהילה ולמדינה, בהיותו סב לשני נכדים ומטפל באימו בת התעשיות, שייגעו ממאסרו.

תגובה המשיבה

.1. כפי שנראה בסרטון האירוע, שהוצג בפני בית משפט קמא ובפנינו, גם אם המנוח היה נושא ב מהירות המותרת התאונה לא הייתה נמנעת שכן המערער היה יכול לראות את המנוח מרחק רב לו הסתכל במראות. גם אם המנוח היה

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

נוסף בנתיב הימני הוא היה מתנגש במשאית, שאורכה 19 מ', שחסמה את נתיב האופנוו תוך 2.5 שניות והייתה "קיר מוות" עבורה.

2. בית משפט קמא התייחס לתקיר אך ברוב המקרים מדובר בנאים נורמטיביים. גם אם המערער היה מסיים את הטיפול לא הייתה לכך משמעות לעניין העונש, שנגזר ממרכיבים אחרים שפורטו בפסק דין אלמוג.

3. התנהגותו הרוגעה של המערער בזמן חקירותו ושינוי גרטתו במהלך מלדים שמצוותו הנפשי אינם כה חמורים.

דין והכרעה

1. לאחר שיעינו בהכרעת הדין של בית משפט קמא, שניתנה לאחר שמיית ראיות וסיכום, בטיעוני ב"כ הצדדים, בריאות בכתב ובטל פה, לרבות בדברי המערער, בתיקיר המבחן, במסמכים הרפואיים ובמכתבו מעסיקו של המערער וראש מועצת ابو גוש, בהודעת הערעור, ושמענו טיעוני ב"כ הצדדים בפנינו, לרבות עיון בפסקה שהגישו, הגיענו למסקנה שדין הערעור להידחות.

2. העיקרון המנחה בעבירה של גרם מוות בנהיגה רשלנית, שבה הורשע המערער, הוא עקרון ההלימה כפי שהוא לבתו בהלכת פס"ד ארץ אלמוג שעלה הסתמכו בבית משפט קמא וב"כ המשיבה בפנוי ובפנינו.

3. עיקרון זה שוכל את שיקולי ההרתעה וקדושת החיים בא לבתו בפסקה הנוגעת בעבירה זו לפיה, כפי שנפסק בפסק הדין שהובאו על ידי ב"כ המערער, מדובר בענישה אינדיידואלית לפי מהות המעשה והעשה אך אמת המידה הקובעת היא רמת רשלנותו של הנהג ונסיבותו האישיות אין בעלות משקל.

4. לאחר שיעינו בהכרעת הדין ובטיעוני ב"כ המערער לעניין דרגת רשלנותו הגבוה או למצער הבינונית-גבולה הגיענו למסקנה שגם בהתחשב בטענות אשר למהירות נהיגתו של נהג האופנוו, קביעה רשלנותו של המערער מוצדקת. גם אם טעה בית משפט קמא בקביעת רשלנותו של המערער בנסיבות שלא מלאה, שכן לא היה חייב לעשות כן, לא מדובר במרכיב בעל משמעות בקביעת הרשלנות.

5. אמנם עברו הפלילי של המערער ישן ובערו התעבורי איינו מכבד אך מצופה ממנו מקצוע על רכב כבד, שיגלה זירות יתר ולא יפנה פניה פנית פרסה מסוכנת מהנתיב הימני ויחסום את דרכו של האופנוו, גם אם נסע מהר

6. אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים ממצבו הנפשי והפיזי של המערער, שפגע גם במשפטתו כמתואר בתסקיר המבחן ובמסמכים שהוצגו בפני בית משפט קמא ובפנינו, אך מצבו הכספי טראומתי שגרם לאותן תוצאות הוא נחלתם של אלה שגורמים למוות ברשלנות, כמו נהגים שגורמים לתאונות קטלניות ולאלה שגורמים לתאונות בעודה קטלניות.

7. אמנם עונש פסילה מלנהוג לצמיתות בהסתמכו הוא עונש ממשמעותי שማיג את מסוכנותו של נהג שגורם ברשלנות לתאונת קטלנית אך אין בו כדי לבטא את עיקרון ההלימה ואת הצורך להגן על קדושת החיים.

8. אמנם המערער לא ערער על הרשותו אלא רק על משך המאסר שהוטל עליו, שלא ניתן לרצותו בעבודות שירות, אך הוא הורשע לאחר שמיית ראיות וגם בפני שירות המבחן הוא אכן הצטער על תוצאות התאונה אך השילך חלק מהאחריות לתאונה על המנוח, התקשה לבחון את אחוריותו לביצועה וטען שהחמירו אותו בגלlicity המנוח עו"ד בתחום התעבורה.

9. לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור וממליצים לגורמי הטיפול בשב"ס לשלבו בתוכנית טיפולית שיקומית ייעודית, אם יהיה מוקן לכך.

נתן היום, כ"ג אדר תשפ"א (7 מרץ 2021) במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

abrahem tal, שופט עמית מיכל ברנט, שופטת שמואל בורנשטיין, שופט

ניתן היום, כ"ג אדר תשפ"א, 07 ממרץ 2021, בהעדר הצדדים.